

значаны стыль, правілы адносін у грамадстве.

Сёння неабходна павышаць узровень культуры мовы, культуры руху, якія з'яўляюцца састаўной часткай агульнай культуры чалавека. У гэтай важнай справе вялікая адказнасць ускладаецца на настаўнікаў сярэдніх школ і выкладчыкаў ВНУ. Ад іх прадуманага, мэтанакіраванага дзеяння, ад узроўню іх уласнай культуры ў многім залежыць і ўзровень культуры іх выхаванцаў.

Задача выкладчыкаў - даваць веды, якія выходзяць дупу чалавека. У нашых школах творчыя дысцыпліны вядуцца толькі калектыўным метадам, што не дае магчымасці поўна раскрыць асобу дзіцяці, яго творчую ініцыятыву, індывідуальнасць. Таму асаблівым прыкладам для вучняў з'яўляюцца настаўнікі. На жаль, не ва ўсіх іх ёсць творчы пачатак. А асновы творчасці неабходна закладваць менавіта ў школе. Вырашыць гэту праблему змогуць нашы выпускнікі, будучыя спецыялісты, якія ва ўніверсітэце вучацца раскрыць індывідуальнасці вучня, яго творчага патэнцыялу.

Выхаваньне сапраўдных маральных якасці ў асобы - цяжкая і комплексная задача. Ад таго, якімі патрабаваннямі кіруецца чалавек, залежаць яго існаванне, спосаб жыцця, накірунак дзейнасці, характар адносін з іншымі людзьмі.

Аляхновіч А.М.,
дацэнт

СПЕЦЫФІКА ВЫВУЧЭННЯ ФАЛЬКЛОРУ З БУДУЧЫМІ РЭЖЫСЁРАМІ СВЯТ

Вывучэнне фальклору з будучымі рэжысёрамі свят павінна праходзіць у спалучэнні тэорыі і практыкі. Тэарэтычныя аспекты ведаў фальклору будучых рэжысёраў вызначаюцца мастацкімі задачамі, уласцівымі для канкрэтнага свята. Бельмі важна, працуючы над раскрыццём мастацкіх асаблівасцей свята, раскрыць тэму і ідэю народных песень, якія будуць выкарыстоўвацца ў свяце. Менавіта пранікненне рэжысёра ў атмасферу песні, вызначэнне яе характару, адчуванне паэтыкі, настрою дапамогуць яму ў пошуках раскрыцця асаблівасцей свята разнастайнымі мастацкімі сродкамі: пластыка-харэаграфічнымі, дэкаратыўна-мастацкімі, драматычнымі, мімічнымі і інш.

Раскрыць тэму і ідэю народнай песні - задача даволі складаная для рэжысёра. Асабліва гэта няпроста зрабіць у адносінах да песень лірычных. Рэжысёру трэба вызначыць для сябе, што ж хацеў сказаць народ у канкрэтным фальклорным творы. Толькі высветліўшы гэтае вытанне, можна пачаць работу над мастацкім вобразам нумара.

Што тычыцца выкарыстання ў свяце іншых жанраў фальклору, то рэжысёру вельмі важна ведаць іх вобразную і мастацкую прыроду. Менавіта веданне гэтых спецыфічных асаблівасцей фальклорных жанраў дапаможа яму знайсці ключ для вырашэння шматлікіх мастацкіх задач.

Агульныя мастацкія задачы, якія ўзнікаюць перад рэжысёрам пры арганізацыі і правядзенні свят, вызначаюць і перад выкладчыкам пэўныя тэарэтычныя праблемы ў выкладанні фальклору будучым рэжысёрам.

Практычныя веды фальклору будучымі рэжысёрамі свят павінны ўключаць выкананне перш за ўсё каляндарна-абрадавых песень. Гэта задача зусім рэальная, калі ўлічыць, што народныя каляндарна-абрадавыя песні, як правіла, аднагалосныя. Іх выкананне не патрабуе якой-небудзь спецыяльнай падрыхтоўкі. Пры жаданні гэтыя творы, як паказвае практыка, могуць выконвацца на даволі высокім мастацкім узроўні рэжысёрамі свят. Авалоданне каляндарна-абрадавымі песнямі дапамагае рэжысёру больш кампетэнтна выкарыстоўваць фальклор у свяце, надаць яму адметную спецыфіку з улікам рэгіянальнай асаблівасці традыцыйнай спадчыны.

Зусім рэальнай задачай для будучых рэжысёраў свят з'яўляецца авалоданне асновамі выканання на народных інструментах: дудцы, жалейцы, гармоніку і інш. Справа пры гэтым заключаецца ў тым, каб у вучэбным плане кафедры рэжысуры свят былі прадугледжаны заняткі па авалоданню іграй на народных інструментах будучымі рэжысёрамі і наяўнасць гэтых інструментаў на кафедры.

На наш погляд, менавіта спалучэнне тэорыі і практыкі ў вывучэнні фальклору, у прыватнасці музычнага, будучымі рэжысёрамі свят - гэта галоўны напрамак пры арганізацыі вучэбнага працэсу па засваенню традыцыйнай спадчыны нашай Бяшкяўшчыны.

Лапчынская Л.В.,
ст.выкладчык

АСАБЛІВАСЦІ ВЫКЛАДАННЯ ПРАДМЕТА «МОЎНАЕ ДЗЕЯННЕ» БУДУЧЫМ РЭЖЫСЁРАМ СВЯТА

«Моўнае дзеянне» - навучальная дысцыпліна ў агульнай сістэме прафесійнай падрыхтоўкі рэжысёра свят. Мэтай яе з'яўляецца спасціжэнне законаў моўнага дзеяння ў розных літаратурных жанрах (вершы, проза, байкі, фальклорны і спеўны матэрыял і г.д.). Слова ў свяце нясе асноўны сэнс. Уключэнне ў народнае свята вуснай творчасці, міфалогіі прадугледжвае авалоданне арфаэпічнымі нормамаі, дыялектнымі